

¹Ein Psalm Davids, vorzusingen, zum Gedächtnis. Eile, Gott, mich zu erretten, HERR, mir zu helfen!²Es müssen sich schämen und zu Schanden werden, die nach meiner Seele stehen; sie müssen zurückkehren und gehöhnt werden, die mir Übles wünschen,³ daß sie müssen wiederum zu Schanden werden, die da über mich schreien: "Da, da!"⁴Sich freuen und fröhlich müssen sein an dir, die nach dir fragen, und die dein Heil lieben, immer sagen: Hoch gelobt sei Gott!⁵Ich aber bin elend und arm. Gott, eile zu mir, denn du bist mein Helfer und Erretter; mein Gott verziehe nicht!

لِإِمَامِ الْمُعْتَبِينَ. لِدَاوُدَ لِلتَّذْكِيرِ.

¹اللَّهُمَّ، إِلَى تَنْجِيَّتِي. يَا رَبُّ، إِلَى مَعُونَتِي أَسْرِعْ. ²لِيَخْزَ وَيُخْجَلَ طَالِبُو نَفْسِي، لِيَرْتَدَّ إِلَى خَلْفِي وَيُخْجَلَ الْمُسْتَهْوُونَ لِي سَرًّا. ³لِيَرْجِعَ مِنْ أَجْلِ خَزِيئِهِمُ الْفَائِلُونَ: هَهُ، هَهُ. ⁴وَلِيُبْتِهَجَّ وَيَفْرَحَ بِكَ كُلُّ طَالِبِيكَ، وَلِيُقْلُدَ دَائِمًا مُجِبُو خَلَاصِكَ: لِيَتَعَظَّمَ الرَّبُّ. ⁵أَمَّا أَنَا فَمِسْكِينٌ وَفَقِيرٌ. اللَّهُمَّ، أَسْرِعْ إِلَيَّ، مُعِينِي وَمُنْقِذِي أَنْتَ. يَا رَبُّ، لَا تَبْطُؤْ.